

ละครโทรทัศน์เพื่อเยาวชนกับการพัฒนาสังคมไทย

Television Drama for Youth and the Development of Thai Society

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรยุทธ ปัญญโสภณ
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

บทคัดย่อ

ละครโทรทัศน์ในปัจจุบันส่วนมากผลิตเพื่อผู้ชมที่เป็นผู้ใหญ่และเน้นความบันเทิง ทั้งยังมีความรุนแรงในเนื้อหา ภาษาและการกระทำ ละครโทรทัศน์จึงควรนำเสนอเพื่อเยาวชนด้วย และเสนอเนื้อหาใหม่ๆ เกี่ยวกับเยาวชน มีนักแสดงและทีมงานที่สร้างสรรคงานเพื่อเยาวชน รวมถึงเสนอภาพลักษณ์ของตัวละครที่เกี่ยวข้องกับเยาวชนในละครโทรทัศน์ ละครโทรทัศน์เพื่อเยาวชนสามารถพัฒนาสังคมไทยโดยสื่อสารเรื่องของเยาวชนผ่านสื่อละครในทางบวกให้มาก เพื่อให้เยาวชนมีจินตนาการเกี่ยวกับตนเอง มีพื้นที่ในการแสดงออกของนักแสดงเยาวชน รวมถึงให้ผู้เกี่ยวข้องกับสื่อโทรทัศน์เห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมของเยาวชน เพราะการนำเสนอเรื่องที่ดีของเยาวชนผ่านสื่อละครสามารถเป็นแนวทางการพัฒนาเยาวชน รวมถึงเป็นการพัฒนาสังคมไทยในที่สุด

Abstract

At present, television dramas are mostly produced for adult audiences. TV dramas are emphasized for pleasure. Their contents, language and actions are full of violence. Television dramas need to be produced for the youth as well, by presenting new contents relating to the youth, with actors and production team that creatively portray images of youth or teen characters on television. Television drama for the youth is able to develop Thai society by describing youth stories more positively so that the youth will envisage about themselves and have their space on TV. Besides, those who deal with this medium need to take into consideration the youth participation since presenting positive narratives about the youth through drama is a way to develop them and thus, cultivate Thai society in the long run.

บทนำ

ละครโทรทัศน์ไทยในปัจจุบันมีหลายตอนและนำเสนอความบันเทิงเป็นหลัก ออกอากาศในช่วง Prime Time (ละครโทรทัศน์, วิกีพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2553) ในปัจจุบันละครโทรทัศน์เพื่อเยาวชนยังมีไม่มาก ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นละครโทรทัศน์สำหรับเด็กที่มีอายุ 13 ปีขึ้นไป และผู้ใหญ่ควรแนะนำ (น 13+) ละครที่ออกอากาศส่วนมากน่าจะเหมาะสำหรับผู้ใหญ่มากกว่าวัยรุ่นและเยาวชน มิ่งสรรพ์ ขาวสอาด (2551) กล่าวว่าละครโทรทัศน์ส่วนใหญ่มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับผู้ใหญ่และทำเพื่อความบันเทิงและดำเนินถึงเชิงพาณิชย์เป็นหลัก ละครโทรทัศน์ถูกนำมาผลิตซ้ำแล้วซ้ำเล่า ซึ่งเกี่ยวกับการทำร้ายความเป็นมนุษย์ เช่น การที่พระเอกข่มขืนนางเอก รวมไปถึงตบจูบแล้วในที่สุดนางเอกก็ยอมแต่งงานกับพระเอกโดยดี ในบทความนี้เยาวชนตามความหมายตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ออนไลน์ หมายถึงบุคคลที่มีอายุเกิน 14 ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์ ซึ่งก็ตรงกับคำว่าวัยรุ่น นั่นเอง

ละครโทรทัศน์ไทยนำเสนอความรุนแรงในเนื้อหา เพราะจากผลการศึกษา (รอบที่ 38) ของโครงการศึกษาและเฝ้าระวังสื่อเพื่อสุขภาพของสังคม (Media Monitor) เรื่อง “ความรุนแรงในละครไทยปี 2551” โดยคุณงาม เชื้อสถาปนศิริ ผู้จัดการกลุ่มงานวิชาการโครงการศึกษาและเฝ้าระวังสื่อเพื่อสุขภาพของสังคม ซึ่งศึกษาละครไทยที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ฟรีทีวี (ช่อง 3, 5, 7, 9, NBT และทีวีไทย) ตลอดปี 2551 พบละครที่ออกอากาศทั้งหมด 113 เรื่องมากที่สุดคือช่อง 7 (62 เรื่อง) น้อยที่สุด คือช่อง 9 (1 เรื่อง) และช่อง

NBT ที่ไม่มีละครออกอากาศ โดยพบว่ามี 13 รูปแบบของปมขัดแย้งที่นำไปสู่ความรุนแรงในละคร คือ 1. ความรัก 2. ความสัมพันธ์ในครอบครัว 3. ความอาฆาตแค้น 4. การต่อสู้กับผู้มีอิทธิพล 5. ความโลภและการแย่งชิงสมบัติ 6. การปราบปรามยาเสพติด 7. ความอิจฉาริษยาและแก่งแย่งชิงดีชิงเด่น 8. การฝ่าฝืนอุปสรรค 9. การหลอกลวง 10. การเมืองและการแย่งชิงอำนาจ 11. การพยายามรักษาอุดมการณ์ของตน 12. การรังเกียจกีดกัน และ 13. การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกัน โดยมีปมขัดแย้งเรื่องความรักมากที่สุด (30 เรื่อง) และปมเรื่องการรังเกียจกีดกันและการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกันน้อยที่สุด (อย่างละ 1 เรื่อง) ความรุนแรงปรากฏในเนื้อหาละครทุกช่วงเวลาออกอากาศมีมากที่สุดในช่วงละครหลังข่าวภาคค่ำ (20.00-24.00 น.) ส่วนช่วงละครก่อนข่าว (16.00-20.00 น.) ซึ่งเป็นช่วงเวลาคอรัวก็พบความรุนแรงในระดับใกล้เคียงกัน (งานแถลงข่าวเสนอผลการศึกษาละครโทรทัศน์ไทย 9 ก.ค.) ดังนั้น หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องจึงต้องมีภารกิจเคลื่อนละครโทรทัศน์เพื่อเยาวชน และสร้างสรรค์สิ่งดี ๆ ให้ผู้ชม

แนวคิดเกี่ยวกับละครโทรทัศน์เพื่อเยาวชน

1. ความหมายของละครโทรทัศน์เพื่อเยาวชน หมายถึง ละครโทรทัศน์ที่เน้นตัวละครที่เป็นเยาวชนและวัยรุ่น แต่ก็มีตัวละครผู้ใหญ่ด้วย มีองค์ประกอบของละครโทรทัศน์โดยทั่วไป เป็นละครที่ให้เห็นวัยรุ่นที่กำลังจะเป็นผู้ใหญ่และเผชิญกับประเด็นที่เป็นจริงของเยาวชน (Teen Drama, wikipedia, 2011) เช่น การคบเพื่อน การเข้ากลุ่ม เป็นต้น ตัวอย่างละครโทรทัศน์เพื่อเยาวชน เช่น เรื่อง น้ำพุ บทประพันธ์โดย สุวรรณี สุคนธา ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์กองทัพบก ช่อง 7 เมื่อปี พ.ศ. 2543 ทุกวันจันทร์ - อาทิตย์ เวลา 18.30-19.30 น. ละครเรื่องนี้เคยถูกผลิตเป็นภาพยนตร์มาก่อน จากประกาศคณะอนุกรรมการพิจารณาผลงานสื่อมวลชนดีเด่นเพื่อเยาวชน (2544-2545) ละครโทรทัศน์เรื่องนี้จึงได้รับรางวัลดีเด่น ด้วยเนื้อหาสาระที่มีการสอนเยาวชน

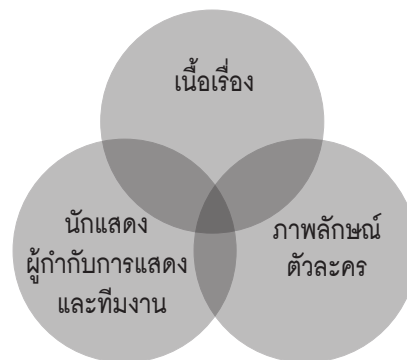
2. ความสำคัญของละครโทรทัศน์เพื่อเยาวชน เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปคือ ละครให้ความบันเทิงเป็นหลัก ให้ความรู้ และให้การสอนคนให้เป็นคนดี เรื่องการสอนคนให้เป็นคนดีเป็นเรื่องจำเป็น เพราะสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไป มีความซับซ้อน และปัญหาต่างๆ เกิดขึ้นมากมาย เช่น การทะเลาะวิวาทของนักเรียน ในโรงเรียนและระหว่างสถาบัน การหนีเรียน เป็นต้น ละครโทรทัศน์เพื่อเยาวชน มีความจำเป็นต้องสอนให้เยาวชนคิดดี ทำดี ส่งเสริมให้ผู้ชมทำสิ่งดีมีประโยชน์ต่อตนเอง และต่อสังคม เช่น มีจิตอาสา ปลูกป่าชายเลน อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การทำดีผ่านสื่อละครจะค่อยๆ ซึมซับไปโดยเนื้อเรื่องและนักแสดงเยาวชนที่เป็นที่ชื่นชอบ (idol)

ของเยาวชนด้วยตัวเอง การนำเสนอความดีในสังคมทำให้เยาวชนค่อยๆ เรียนรู้สิ่งดีไปพร้อมกับความเพลิดเพลิน

นอกจากนี้ ความรู้ที่ผ่านสื่อละครโทรทัศน์นี้ เป็นเหมือนละครเพื่อการศึกษา ละครที่ดีไม่จำเป็นต้องยึดยึดข้อมูล แต่สามารถถ่ายทอดผ่านบทละครอย่างมีศาสตร์และศิลป์ ผ่านการนำเสนอทางการแสดงของนักแสดง เช่น ในตอนหนึ่งของละครครูสอนวิชาเกษตร สาธิตให้นักเรียนเด็กประถมให้รู้จักปลูกผักสวนครัวให้เติบโตได้ในพื้นที่จำกัด โดยเฉพาะคนในเขตชุมชนเมืองที่มีเนื้อที่น้อย บ้านไม่มาก เยาวชนที่ไม่เคยมีประสบการณ์การปลูกพืชสวนครัวก็สามารถเรียนรู้เรื่องเหล่านี้ได้ขณะที่ชมละคร

3. รูปแบบละครเยาวชน Davis และ Evans (1987) กล่าวถึงรูปแบบละครเยาวชน ซึ่งสามารถนำมาดัดแปลงใช้กับละครโทรทัศน์เพื่อเยาวชนได้ ในประเด็นดังต่อไปนี้

1. เนื้อเรื่องอาจเป็นข้อมูลมาจากประวัติศาสตร์ วรรณคดี เทพนิยาย หรือชีวิตจริง ที่เป็นประเด็นสำคัญต่อเยาวชน และละครเยาวชนควรเป็นเรื่องเกี่ยวกับเยาวชน
2. นักแสดง ผู้กำกับการแสดง และทีมงานควรเป็นผู้ที่มีความชำนาญ เพราะต้องผลิตละครที่ละเอียดอ่อนให้เยาวชนดู
3. ภาพลักษณ์ตัวละครเด็กที่เป็นตัวเอก ก็ควรเป็นเด็กที่มีความเป็นจริงมีชีวิตชีวา สามารถสร้างพลังให้ผู้ชมที่เป็นเยาวชนได้ นอกจากนี้ ตัวละครเอกสามารถบอกถึงความขัดแย้งในเรื่องและประเด็นที่เกี่ยวข้องกับปัญหาของเด็กในปัจจุบันผ่านละครได้ เยาวชนควรที่จะได้เรียนรู้บางอย่างผ่านตัวละครเยาวชนด้วยกัน

ภาพที่ 1 แสดงความเชื่อมโยงของรูปแบบละครเยาวชน ที่มา: Davis & Evans (1987)

ละครโทรทัศน์เพื่อเยาวชนช่วยพัฒนาสังคมไทยได้อย่างไร

ละครโทรทัศน์เพื่อเยาวชนนอกเหนือจากให้ความบันเทิงแล้ว ยังมีการสั่งสอนเรื่องความดีอีกด้วย ดังนั้นละครโทรทัศน์จึงควรถ่ายทอดตัวอย่างที่ดีแก่เยาวชน ตัวอย่างละครโทรทัศน์ที่ได้รับรางวัลเกียรติยศจากสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบ

ปราชญ์จิตรแห่งชาติ ร่วมกับสมาคมผู้สื่อข่าวบันเทิงแห่งประเทศไทย คือผลงานละครพื้นฟูศีลธรรมโลก เรื่อง “โรงเรียนหลังเขา” ผลงานการกำกับของผู้กำกับผู้นำฟื้นฟูศีลธรรมโลก คือ คุณมารุต สาโรทาท และคุณวรศักดิ์ ชันทอง สร้างขึ้นจากเรื่องจริงของคุณครูที่นำโครงการสอบตอบปัญหาธรรมะ “ทางก้าวหน้า” หนังสือมงคลชีวิต ธรรมะของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไปแก้ปัญหายาเสพติดและสร้างความสามัคคีในชุมชน ละครโทรทัศน์เพื่อเยาวชนเรื่องนี้ออกอากาศทาง DMC Channel (ทบทวนฝันในฝัน, 25 ตุลาคม 2553) หรือละครโทรทัศน์เรื่อง “นิทานทะเลมิติ”(2552) ที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบก ช่อง 7 และ “ทีมซ่าท้าฝัน” (2553) ของบริษัท กันตนา มูฟวี่ทาวน์ จำกัด เป็นต้น ละครเยาวชนและวัยรุ่นเหล่านี้ยังมีจำนวนน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับละครสำหรับผู้ใหญ่ ในช่วงพีธีวี การนำประเด็น 3 ประเด็นของ Davis และ Evans (1987) มากล่าวถึง จะช่วยให้เห็นถึงการนำเสนอประเด็นใหม่ๆ ผ่านละครโทรทัศน์ได้ชัดเจนขึ้น

1. เนื้อเรื่องของละคร เนื่องจากละครโทรทัศน์เพื่อเยาวชนในประเทศไทยยังมีจำนวนน้อย และความรุนแรงทางด้านการศึกษา และภาษายังปรากฏในสื่อโทรทัศน์ทั้งในประเทศไทยและประเทศใหญ่อ่างสหรัฐอเมริกา (Cantor & Nathahson, 1998) ละครหลังข่าวภาคค่ำบางเรื่อง มีการต่อสู้ของตัวละครทั้งหญิงและชายกับผู้ร้าย โดยเห็นปืนและระเบิดอย่างชัดเจน ผู้ชมทั่วไปสามารถสังเกตได้ ดังนั้น ละครโทรทัศน์จึงควรนำเสนอเนื้อหาที่ลดความรุนแรง มีความแปลกใหม่ และหลากหลายในการนำเสนอ แก่ผู้ชมที่เป็นคนรุ่นใหม่ เนื้อหาละครสามารถพัฒนาเยาวชนและพัฒนาสังคมไทยได้ สามารถสร้างจินตนาการ แนวคิด และวิถีชีวิตที่เป็นแบบอย่างที่ดีได้ เช่น ให้เยาวชนชมละครที่ต่อสู้เป็นนักกีฬา หรือนักดนตรีที่เก่งระดับโลก ในปี พ.ศ. 2553 ละครเรื่อง “ทีมซ่าท้าฝัน” ที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบก ช่อง 7 แสดงโดยนักแสดงเยาวชนรุ่นใหม่ เช่น ณัฐวัฒน์ เปล่งศิริวัธน์ ศรศิลป์ มณีวรรณ และธราวุฒิสัย เพ็ชรสุกใส นำเสนอเรื่องราวที่ครูให้นักเรียนก้าวหน้าด้านกีฬาบาสเกตบอล ควบคู่ไปกับการเรียน และกับอกเป็นนัยว่าดาวเด่นกีฬาก็ไม่หลงตัวเอง หรือหยิ่งทงจนไม่เรียนหนังสือ เนื้อหาไม่มีความรุนแรงด้านภาษาและการกระทำ แต่ชี้ให้เห็นถึงการต่อสู้ในการกีฬาที่มีแพ้และชนะ แต่ก็ต้องต่อสู้อย่างใสสะอาดจึงจะเป็นการชนะที่แท้จริง ดังนั้น ละครโทรทัศน์เพื่อเยาวชนไทยสามารถสร้างความมุ่งมั่นให้เยาวชนมีอนาคต หรือเป็นผู้นำตัวเองได้

ภาพที่ 2 ภาพจากละครโทรทัศน์ ทีมซ่าท้าฝัน ของสถานีโทรทัศน์ สีกองทัพบก ช่อง 7

ที่มา: http://www.youtube.com/watch?v=L52_I6YZFI4

เนื้อหาประเด็นหนึ่งที่สำคัญในสังคมไทยคือเรื่อง คุณธรรม และจริยธรรม การพัฒนาเยาวชนผ่านเนื้อหาละครคุณธรรมก็มีส่วนช่วยพัฒนาสังคมไทย โดยสามารถปลูกฝังเรื่องค่านิยมที่ดี เช่น ขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ มีวินัย สุภาพ สะอาด สามัคคี มีน้ำใจ คุณธรรมช่วยเน้นการอบรมจิตใจ เพราะจิตใจที่ดีงามจะนำมาซึ่งความเจริญงอกงามด้านอื่นๆ

นอกจากนี้ วัยรุ่นไทยบางคนขาดกระบวนการเรียนรู้การดำรงชีวิต ละครโทรทัศน์สามารถเสริมสร้างให้เยาวชนไทยเป็นคนที่มีคุณภาพให้รักการเรียน ใฝ่รู้ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักการแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผลตามกระบวนการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์ได้ เช่น เป็นเรื่องราวของเยาวชนที่อาจขาดกำลังทรัพย์ แต่ด้วยความใฝ่รู้ มุ่งมั่นที่จะเป็นนักวิทยาศาสตร์ของประเทศ จึงสอบชิงทุนผ้าพันอุปสรรคจนประสบความสำเร็จได้ ในกรณีเช่นนี้ ละครโทรทัศน์ไม่จำเป็นต้องสื่อเรื่องเพศ ภาษา ความรุนแรง และอคติภาพตัวแทนสถานี แต่เป็นการส่งเสริมและเปิดโอกาสให้แก่เยาวชนได้รับการปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการเรียน ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ที่จะนำไปสู่การสร้างนวัตกรรมเพื่อสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นได้

2. นักแสดงและทีมงาน Martin (2008) กล่าวว่า บ่อยครั้งที่ผู้ชมเห็นสิ่งต่างๆ ทางโทรทัศน์เป็นภาพที่แท้จริงของสังคมรอบตัวเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อผู้ชมไม่มีประสบการณ์จริงที่จะเปรียบเทียบกับชีวิตของตนเอง ผู้ใหญ่บางคนมองหาคำใหม่ผ่านสื่อ และเปรียบเทียบตนเองกับภาพเหล่านั้น ซึ่งเป็นเรื่องอันตรายเพราะบางภาพของคนในสื่อเป็นภาพเชิงลบ โดยเฉพาะเมื่อเยาวชนไม่สามารถวิเคราะห์ภาพของคนในสื่อได้ ดังนั้น ผู้จัด

ละครโทรทัศน์ และผู้กำกับการแสดง จึงควรให้นักแสดงได้รับบทใหม่ ๆ และผู้ปกครองควรแนะนำเยาวชนไม่ให้ติดกับภาพเดิม ๆ ของผู้รับบทเป็นพระเอก นางเอก หรือนางร้ายตลอดไป นักแสดงสามารถเป็นต้นแบบ (Role Model) ของผู้ชมเยาวชนได้ ทั้งในการแสดงและในชีวิตจริง เช่น การเสนาภาพของนักแสดงหญิงที่แย่งผู้ชายในละครหลายเรื่องจนทำให้เป็นเรื่องปกติ สำหรับเยาวชนที่ยังไม่มีวุฒิภาวะเต็มที่ อาจเข้าใจว่าเป็นการกระทำที่น่าสนใจ และสิ่งสมมุติกรรมเลียนแบบโดยไม่รู้ตัว ละครโทรทัศน์จึงอาจนำเสนอให้เยาวชนเห็นถึงบทบาทอื่น ๆ ของเยาวชนให้มีพื้นที่ในละครโทรทัศน์มากขึ้น เพราะหน้าที่ประการหนึ่งคือการสอนความดี ละครโทรทัศน์จึงควรสอนให้เยาวชนเป็นคนดีด้วย ตัวอย่างเช่น จิรายุ ละอองมณี นักแสดงเยาวชนที่เป็นต้นแบบของคนรุ่นใหม่ในละครและภาพยนตร์ เป็นบทบาทของนักเรียนในชีวิตจริงที่รักการเรียนและมีความใกล้ชิดกับครอบครัว และสามารถสวมบทบาทในละครโทรทัศน์เพื่อเยาวชนเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ผู้จัดละครจะนำเสนอได้ เช่น เรื่องเยาวชนกับจิตอาสา การให้อภัย การเสียสละ เยาวชนกับการไฟรู้ ดังคำที่จิรายุ กล่าวว่า “การศึกษาจะเป็นความรู้เหมือนขนมทรัพย์แห่งเงินทองที่เราสามารถสะสมไว้ ทำให้มีอนาคต ส่วนเงินทองที่มีอยู่แม้จะมีมากก็เป็นของนอกกาย ใช้แล้วหมดไป ไม่เหมือนการศึกษาที่จะมีอยู่ในหัวเราตลอด ติดตัวเราไป สามารถนำความรู้ออกมาหาเงินทองได้” (“การเรียนเป็นที่หนึ่งเสมอ” แก้วจิรายุ นักแสดงรุ่นใหม่ที่บทบาทที่ท้าทายใน 5 แพร่ง, 16 พฤศจิกายน 2552) จะเห็นได้ว่า แม้เป็นนักแสดงก็ยังคงเป็นผู้เรียนที่ดีควบคู่กันไป เป็นตัวอย่างของการพัฒนาตนเองของเยาวชนในสื่อ

ภาพที่ 3 ภาพ จิรายุ ละอองมณี แสดงเป็นชู้ย่น และบัณฑิตา ศรีวรรณัด แสดงเป็นมิมีปี ในละครโทรทัศน์เรื่อง ฝิเสื่อและดอกไม้ทางสถานีทีวียไทย ในปี พ.ศ. 2553

ที่มา: <http://drama.tlcthai.com/13824/เรื่องย่อละคร-ฝิเสื่อและดอกไม้>

3. ภาพลักษณ์ตัวละคร คือลักษณะของตัวละคร (Characterization) หรือภาพลักษณ์ของตัวละครที่เราสามารถ

มองเห็นอยู่ในชีวิตประจำวัน เช่น อายุ นิสัย การศึกษา ท่าทาง หน้าตาเสื้อผ้าหน้าที่การงาน เป็นต้น นอกจากนี้ก็ยังมีลักษณะภายในจิตใจของตัวละคร เช่น ความโหดร้ายที่ยังไม่ปรากฏออกมาจนกระทั่งตัวละครนั้นโมโห การแสดงออกถึงความใจดี มีเมตตา หรือการโกหก เป็นต้น

Burr (2001) ตั้งคำถามว่า ทำไมผู้ชมต้องใส่ใจกับภาพลักษณ์ของตัวละครทางโทรทัศน์ คำตอบก็คือว่า ภาพลักษณ์ทางโทรทัศน์มีผลต่อการแพร่กระจายไปในสังคมและเป็นหนึ่งในบรรดาตัวขับเคลื่อนที่สำคัญในการพรรณนาให้เห็นภาพลักษณ์ของวัฒนธรรมด้วย ภาพลักษณ์ที่ไม่สวยงามนัก เช่น แอลกอฮอล์ บุหรี่ การกอดจูบในละครที่เป็นจุดขาย ควรมีน้อยลงเพื่อให้เห็นว่าละครโทรทัศน์สามารถนำเสนอสิ่งใหม่ที่ดีกว่าได้ ไม่จำเป็นต้องให้เห็นลักษณะของนางอิจฉาแสนร้ายที่เชี่ยวชาญเรื่องเพศ ขอบชิงรักหักสวาทเสมอไป แพทย์หญิงพรหมพิมล หล่อตระกูล สะท้อนมุมมองในฐานะจิตแพทย์เด็กและวัยรุ่นว่า “สื่อทุกวันนี้นำเสนอภาพของวัยรุ่นเพียง 2 มุมเท่านั้น คือปัญหาด้านลบที่สะท้อนออกมาในข่าวอีกมุมหนึ่งก็คือภาพของความขวความสวยที่ถูกกระตุ้นโดยสื่อเชิงธุรกิจ และเนื่องจากวัยรุ่นเป็นช่วงเวลาของการค้นหาตัวตนผ่านทั้งส่วนที่เป็นต้นแบบและส่วนที่เป็นตัวของเขาเอง การที่สื่อนำเสนอแบบนี้วัยรุ่นก็จะซึมซับและเห็นว่าเรื่องอย่างนี้เป็นธรรมดา ถ้าเขามีโอกาสหรือมีประสบการณ์ที่ใกล้เคียง เช่น ข่าวที่ว่าวัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุน้อยลงเรื่อยๆ เมื่อวันหนึ่งที่เขาามีเพื่อนซึ่งมีประสบการณ์ที่ตรงกับข่าวนี้เพียงแค่นั้นคนเดียวเขาจะเชื่อมั่นที่ว่าเป็นคือตัวแทนของวัยรุ่นทั้งหมด เพราะข่าวบอกอย่างนั้นและเพื่อนเขาก็เป็นอย่างนั้นเหมือนในข่าว” (ตามหาตัวตนวัยรุ่นกับ ปิอด โมเดิร์นด็อก - ปราปดา หยุ่น)

ดังนั้น ละครสามารถทำให้สนุก และสร้างภาพลักษณ์ของเยาวชนได้ด้วยเรื่องดี ๆ เรื่องความภาคภูมิใจตนเอง (Self-esteem) ภาพตนเองที่มีคุณค่าเป็นคนดี มีประโยชน์ต่อผู้อื่นได้ เช่น เป็นที่ตัวแทนเยาวชนเรียกร้องให้ผู้ใหญ่ยุติเรื่องความรุนแรง ภาพลักษณ์ที่เป็นนักร้องลูกทุ่งที่ขยายฐานวัฒนธรรมไทยไปทั่วประเทศ หรือเป็นเดอะสตาร์ที่มีความสามารถ เป็นนักกีฬา เป็นนักดนตรี ก้องโลก เป็นนักร้องแบบแฟชั่น ภาพเหล่านี้เท่ากับเป็นการฝึกระเบียบ วินัย ทักษะสังคม ทักษะชีวิต และมีเอกลักษณ์เป็นของตัวเอง มากกว่าภาพที่มุ่งเน้นเรื่องวัตถุนิยม เช่น อดความรวย โดยใช้โทรศัพท์มือถือรุ่นใหม่ ๆ หรือเป็นโรค “ติดเทคโนโลยี” เกินไป ภาพเยาวชนติดวัตถุนิยมเป็นภาพที่น่าห่วงใยของเยาวชนในสังคมเมือง ภาพลักษณ์นี้สามารถสร้างให้ตัวละครกลับใจมีความสำนึกต่อสังคมได้ เช่น บริจาคเงินช่วยเหลือให้กับผู้ที่ยากไร้หรือผู้ประสบภัยน้ำท่วมได้

unสรุป

ละครโทรทัศน์เพื่อเยาวชนกับการพัฒนาสังคมไทยนั้น จะเกิดขึ้นได้ด้วยการนำเสนอสิ่งที่เป็นประโยชน์อย่างแท้จริงที่เกี่ยวข้องกับเยาวชนและให้เยาวชนเข้ามามีบทบาทหรือมีส่วนร่วมมากขึ้น การนำเสนอเนื้อหาละคร การแสดง และภาพลักษณ์ของตัวละครที่เกี่ยวข้องกับเยาวชนเป็นทางเลือกใหม่สำหรับผู้ผลิตละครทางโทรทัศน์ เรื่องราวที่ใกล้ชิดกับเด็กและวัยรุ่น จะทำให้เขาเห็นตัวตนของเขาเทียบเคียงกับสื่อ และเห็นความสำคัญของตนเองที่เกี่ยวข้องกับการเป็นคนมีคุณภาพ ความคิดสร้างสรรค์ ความเข้มแข็ง การเข้าสังคมการเรียนรู้ ทักษะการดำเนินชีวิต มนุษย์สัมพันธ์

ความรับผิดชอบต่อตนเอง และครอบครัว ความมุ่งมั่นเพื่ออนาคต ดังนั้นองค์กรคุ้มครองผู้บริโภคด้านสื่อ นักวิชาการและผู้ผลิตละครโทรทัศน์แต่ละค่ายควรประชุมร่วมมือกันว่าค่ายใดจะผลิตละครเพื่อเยาวชนในประเด็นใด ออกมาให้ต่อเนื่อง และชัดเจน เพื่อที่ว่าละครโทรทัศน์เพื่อเยาวชนจะไม่ขาดหายไปจากจอแก้วเป็นช่วงๆ ถ้ารัฐบาลเห็นความสำคัญของเยาวชน การพัฒนาสังคมไทยให้อุดมปัญญาจะสามารถทำได้ผ่านสื่อละครโทรทัศน์ เพราะเยาวชนผู้รับสารที่ได้รับข้อมูลที่ดีจากสื่อก็สามารถใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตที่จะเป็นผู้ใหญ่ที่ดีต่อไป

บรรณานุกรม

“การเรียนเป็นที่หนึ่งเสมอ” เก้า จิรายุ นักแสดงรุ่นใหม่กับบทบาทที่ทำหายใน 5 แพร่ง. (ม.ป.ป.). สืบค้นเมื่อ 25 กรกฎาคม 2554, จาก <http://www.meedee.net/magazine/edu/teenage/3226>

ตามหาตัวตนวัยรุ่นกับบ๊อด โมเดิร์นด็อก - ปราปดา หยุ่น. (ม.ป.ป.). สืบค้นเมื่อ 15 กรกฎาคม 2554 จาก <http://highlight.kapook.com/view/51850>

ธรรมะมีเดียแชนแนล. (2553). DMC รับรางวัลข้อสะอาดรางวัลคุณภาพส่งเสริมศีลธรรม. สืบค้นเมื่อ 13 กรกฎาคม 2554, จาก http://www.dmc.tv/page_print.php?p=latest_update/20101025-DMC

ประกาศคณะกรรมการพิจารณาผลงานสื่อมวลชนดีเด่นเพื่อเยาวชน เรื่อง ผลการพิจารณาผลงานสื่อมวลชนดีเด่นเพื่อเยาวชน ครั้งที่ 20 ประจำปี 2544-2545. (ม.ป.ป.). สืบค้นเมื่อ 15 กรกฎาคม 2554, จาก http://www.thaigoodview.com/library/mail/aboutus_value/nyb.html

แผนงานสื่อสร้างสุขภาวะเยาวชน (สสย.). (2552). งานแถลงข่าวเสนอผลการศึกษาระบบโทรทัศน์ไทย (9 ก.ค.). สืบค้นเมื่อ 15 กรกฎาคม 2554, จาก <http://www.childmedia.net/node/877>

มิ่งสรรพ ขาวสะอาด. (2551). ละครทีวีไทย สวรรค์เบี่ยง สังคมเบน. สืบค้นเมื่อ 15 กรกฎาคม 2554, จาก http://www.askmedia.co.th/book/webboard_reply.php?id=13220

ราชบัณฑิตยสถาน. (ม.ป.ป.). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. สืบค้นเมื่อ 16 กรกฎาคม 2554, จาก <http://rirs3.royin.go.th/dictionary.asp>

เรื่องย่อละคร “ทิมล่าท้าฝน”. (2553). สืบค้นเมื่อ 16 กรกฎาคม 2554, จาก <http://drama.zubzip.com/?drama>

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2553). ละครโทรทัศน์. สืบค้นเมื่อ 16 กรกฎาคม 2554, จาก <http://th.wikipedia.org/wiki/สวนน้อยโบว์ลิ่งที่รอยคอย>. (ม.ป.ป.). สืบค้นเมื่อ 16 กรกฎาคม 2554, จาก <http://www.kamoman.com/board/index.php?topic=1363.0>

Burr, S. (2001). Television and Societal Effects: An Analysis of Media Images of African-Americans in Historical context. *The Journal of Gender, Race and Justice*, 4(2), 159-181

Cantor, J. & Nathanson, A. (1998). Rating and Advisories for Television Programming. In Center for Communication and Social Policy (Ed.), *National Television Violence Study*, Vol. 3, 285-321 Thousand Oaks, CA: SAGE

Davis, J.H. & Evans, M.J. (1987). *Theatre, Children and Youth*. Anchorage, AK: Anchorage Press.

Martin, A.C. (2008). Television Media as a Potential Negative Factor in the Racial Identity Development of African American Youth. *Academic Psychiatry*, 32(4), 338-342.

Wikipedia. (2011a). BBC Television Drama, Retrieved July 15, 2011, from http://en.wikipedia.org/wiki/BBC_television_drama#Children.27s_drama

Wikipedia. (2011b). Teen drama, Retrieved July 15, 2011, from http://en.wikipedia.org/wiki/Teen_drama